

ŠTEVILKA: aprilska-7/115/

LETNIK: XXI

Ljubljana, 8.4.1983

UVODNIK O SPANJU

Iz Pravlјice o pravljici /Zmaji, XXI/6 /smo lahko razbra-
li mnogo tehtnih in razmišljanje vzbujajočih trditev. Sam
sem se najbolj zamislil /kolikor sem sploh še zmožen tega
nehvaležnega opravila/ nad spanjem na lovorikah. V prej
omenjenem članku sta nakazani predvsem dve vrsti spanja:
spanje na lovorikah, ki so že zgodovina odreda in pa mnogo
hujšo obliko spanja-spanje na delu drugih, na delu peščice
entuziastov. Če bi bilo vrlim Zmajevcem res kaj do spanja
na tako "mekki" pernici kot so lovorike ZO, bi se vsaj v red-
kih trenutkih budnosti potrudili in storili kaj za svo-
jo posteljnino. Glede na to, da je naš odred velik in ima
celo več članov kot je delovnih dni v letu, in da nihče ne
zmore spati brez prestanka, bi potemtakem moral imeti vsak
Zmajevce vsaj eno lovoriko v zbirki svoje posteljnine,
bolj budni pa bi prispevali k slavi odreda celo večkrat.
Če bi vse te uspehe prišteli k delu peščice entuziastov,
bi postal Zmajev odred najsvetlejša zvezda med zvezdami
društev in organizacij, ki pritegujejo naše male.

Vsakdo lahko brez težav spozna gornje stavke kot sanja-
ve blodnje, ki nimajo nikakršne zveze s sedanjostjo in
niti z bližnjo prihodnostjo Zmajevega odreda. Največja te-
žava je, da se uspeči večini prav vseeno kje spi. Celo vod-
nikom, da ne rečem načelnikom je prav vseeno kakšna bo
usoda voda, čete, taborništva. V glavnem preklinjajo dan ko
so slišali za tabornike, ko so sprojeli vod, gledajo s po-
smehom na tiste, ki kar naprej nekaj počno, ki jim kar naprej
težijo in motijo spanec. Zato se dogaja, da je v odredu pre-
cej vodov, ki se odpravijo na vodov izlet le enkrat ali dva-
krat na leto, da vodniki na sestankih improvizirajo do one
moglosti /članov, jasno/, da so nekateri četni sestanki pra-
va mora dolgočasje in fraze o "dobrem" delu, da nekaj nad-
povprečnežev rine naš "nadpovprečen odred" v svetlo prihodnost.
Kaj pa sedaj? Najbrž se bomo morali čimprej izmotati iz
začaranega kroga. Kolikor poznam zgodovino odreda je vedno
vse delo slonelo na peščici fanatikov. Porazdelili so se
na kritična mesta v odredu, in ko je minil njihov čas, so
prepustili svoja mesta drugim fanatikom. Tu pa tam je
tudi zaškripalo /začnje težave z Zmaji/, vendar se je OU ZO
oziroma tisti, ki ne spijo vrgla na delo še bolj zagnan-
in rešila kritično točko. Nažalost pa so taborniški zagnan-
ci vse bolj redke živali, ki počasi izumirajo in gorje
taborništvu, če se ne bo nič spremenilo, ko bo pobral DON
Kihote. Morda pa lahko preprečimo tragedijo še preden bomo
postali odred z vrhunskimi strokovnjaki s taborniškega
področja na eni in s kupom članstva, ki enkrat na leto pe-
če hrenovke /nekaj pa jih gre celo na tabor/, na drugi strani.
Na koncu bomo le še pekli hrenovke ali pa še to ne. Inštruk-
torstva so dobra zadeva, vendar so zagnanci zaposleni z
"pomembnejšim in koristnejšim" delom kot je skrb za
vzrejo na NAŠIH pernicah spečih tabornikov.

ciko

FUSTOLOVSKO POPOTOVANJE PO DEŽELI ISTRI

ali

ZAKAJ V ROVINJU NIMAJO SLADOLEDA

Že ob 5h zjutraj smo vsi zaspali prikolovratili na L.Ž.P. Ker si je Ciko predolgo ogledoval damo in pozabil na karte, nam je jutranji vlak u el. Svoji spanec smo dokončali na železniški postaji. Nato smo tekli za vlakom in prispe-
 li v Divačo. Tu nas je pričakal srebrni vlak za Pulo. Imel je lese-na okenca in ~~nehke~~ podplatke. Njegova zgodovina je bila zelo burna, saj je naredil prve korake še v pred-
 vojni Jugoslaviji. Če je mož glup in ostane v Divači se lahko žena zastonj pelje do Pule. V Kanfanarju nas je pri-
 čakalo sonce. Ker je Cikotov trebušček že močno krulil, smo se ustavili v kanfanarijski trgovini, kjer smo se ma-
 lo podkrepili. Ob poti smo srečavali zanimivosti (skladov-
 nice kamenja na katerih je pisalo: kulturni spomenik pod zaštitom). Po svoji stari navadi smo lazili skozi žbunje in pri nekih skalah je Ciko podaril dekletom EN zvonček za osmi marec. Po ubijalski poti smo prišli na cesto do gradu Dvigrad. Lepa Boštjan se je zaplezal, nato pa je padel
s pručke. Ogle-dali smo si mesto duhov. Urša je bila skoraj umorjena od Boštjana, zato jo je bilo zelo strah. Nato smo hodili po dolini in pot se je vlekla, vlekla, vle-
 kla. in se je vlekla (etc)... in se zavlekla, dokler ni Šim-
 parž zavohal banan in voščin nato smo zagledali voščo in voda je bila slana. MORJE! Potem smo se napili mleka in ko smo se napili mleka, smo preplavali Limski kanal. Še prej smo srečali dva netrezna policaja. Dvignili smo se v vi-
 šave. Na planoti je bila jasa, ob njej je bila jama, v njej je bil Alešin iz nje je izgnal smrdljivo veverico. Mislili smo, da je majhna, a kmalu nismo več slišali Aleševega gla-
 su. Le črben žarek sposojene baterije je dajal upanje v njegovo življenje. Drug za drugim smo vstopili v rov (opu-
 stite vsak up vi ki vstopate). Blatni smo opazovali lesk-
 etajoče se kapnike. Mnogo smo jih pobrali (s tal namreč) in s tem prikrajšali tiste, ki so jih polomili. Zelo blatni...
 smo prišli iz jame in smo si ogledali še isterski džip (sel za nepismene). Nadaljevali smo pot po Istri (hodil po zem-
 lji sem naši in čul nje prelest). Mimo nekaterih nepitnih mlak smo prišli do Streke (proga za nepismene) in začel se je najbolj zanimiv del izleta - hoja po tirih. Železna ce-
 sta nas je peljala v Rovinj. Neovirano hojo po tirih so nam preprečevali samo sami mladi neugnani Cikoti. Ko nas je prekrila črna črna tema, smo bili zmatrani, saj smo bili prejbrzi vlak. Ker je Ciko pozabil ogródje doma, je močno lajal sosedov pes. Bili smo mu hvaležni, saj smo postavili le en Bšlati in tabornika. Ponoči smo dihal. Grega je imel mokro spalno vrečo. Grega je mislil: "Lulati ali ne lu-
 lati to je sedaj vprašanje." Spalna vreča pa je bila mo-
 kra: OB 9h zjutraj. JE mo in pišemo za Zmaje. Nadaljevanj sledi Rika. Stop.

PO in pred zajtrkom so nekateri primerki imeli užitke z ustvarjanjem frizur za leto 2000. Tako je Sonja nosila na glavi ročaj, Aleš pa je strašil tabornike in kondorje s tremi copki. Nato se je hotel polepsati se Ciko in to mu je tudi v polni meri uspelo. Nismo se več gosti zamujali in ubrali smo smer: naravnost po Streki. Na svojipoti smo srečavali ljudi, ki so se začudeni ozirali v nas in gledali smo si tudi cerkev, ki pa proti vsem pričakovanjem ni ime-
 la table "K.S.P.Z.". Tu smo se tudi slikali ležec na tirih in čakajoč vlak, ki ga pa ni bilo. Zato smo jo raje hitro mahnili v Rovinj. V kratkem času smo ponovno zagledali morje.

Ciko in Aleš sta se skopala v topli morski vodi, zaradi tega se je Alešu podrli en čopek. Na avtobusni postaji smo ugotovili, da imamo še nekaj časa, zato smo se odpravili na raziskovanje mesta. Vsi smo si želeli sladoleđ. Neradi pa smo se morali sprijazniti s strašno resnico, da v Rovinju nimajo sladoleđ niti v eni slaščičarni. Žadovoljiti smo se morali s torticami in limonado. Na avtobusu so nas neke nevedne dame obsodile za cigane. V Kanfanarju in v Divači smo morali čakati na vlak. Potem smo malce zmedli sprevodnika in mu pokazali preveč kart, Ljubljana pa se je vedno bolj bližala. Na železniški postaji smo se poslovili in se odšli domov učiti fiziko.

POSKOČNA UŠ, SONČEK, SOM, ŠIMPANZ, SRNJAK,

KRESNICE NA ORLAH

Končno sem se le pridružila Kresničkam na našem izletu. Zbrale smo se pred KSP. BILE smo štiri navdušene Kresničke in naš taborniški vzor Barbara. Z avtobusom številka 3 smo se odpeljale do končne postaje. Hitro smo se napotile v hrib in veselo prepevale. Na vrhu Orla je bil naš cilj. Globoko smo gazile do našega oporišča - nedokončane hiše. Po poti se je zgodila prva nesreča - Spela je razbila termosko. Ves čas se je mučila s črepinjami, zaradi tega se nas je polastila huda lakota. Hitro smo pojedle vsaka svoj sendvič. Na vrsti so bile zimske igre. Spomnila sem se naših prednikov - bloških smučarjev. Dve deščici sem si privezala na noge. Spustila sem se po hribu. Smučala sem kot Bojan Križaj, dosegla najboljši vmesni rezultat in končala s padcem na nos. Nato smo se učile novih taborniških umetnij. Pod zeleno in zasneženo smreko smo zakurile ogenj v snegu. Izumile smo nov kuharski recept: POMARANČA NA ZARU. Bogatejše z novim taborniškim znanjem smo se vrnile domov.

TINKARA (Kresnice)

ČETNI MNOGOBOJ V BORMESU

V soboto zjutraj smo se odpravili na mnogoboj Triglavske čete (15 Borovnic, 6 Kresnic in ostali MC+ki). Z avtobusom številka ena smo se odpeljali do končne postaje. Nato smo eno uro hodili do Bormesa, kjer je med drugim tudi gostilna. Najprej smo jedli sendviče. Nato se je začelo tekmovanje. Najprej smo postavljali ognje. Vodniki so jih ocenili. Tekmovali smo tudi v teku čez ovire. Kljub temu, da smo "Kresničke" smo podrle 5 (pet) ovir. Kmalu smo se odpravile na orientacijo. Bila je zelo dolga in težka proga. Komaj smo prišle do cilja. Odpočile smo si in že je sledila nova panoga: Med dvema ognjema. Igrali smo v snegu, zato smo bile mokre. Potem smo postavile šotor iz šotork. Kmalu se je tekmovanje končalo. Postavili smo se v zbor. Grega je povedal katero mesto je kdo zasedel. Me, Kresnice, smo osvojile zadnje oziroma četrto mesto. Bile smo delno zadovoljne, sicer pa je bilo težko tekmovati, ne pa zmagati. Dan je bil sončen in lep. Vesel je bil zato, ker je imela Spelca rojstni dan. Čestitalo smo ji in ji izročile darilo. Tako je minil sobotni mnogoboj.

SPELA (Kresnice)

IZLET NA KOBLO

Sredi noči se nas je mnogo zbralo pri lokomotivah. Odšli smo proti petemu peronu, kjer bi ba je moral stati vlak. Vlak je bil, samo ne pravi, Mlakarja s kartami pa tudi ni bilo od nikoder. Zadnji hip je narod zvedel, da vlak stoji na prvem tiru in živina se je usula nanj. Nekaj nas je moralo zaradi prenapolnjenosti (vlaka) stati. Rifle je zopet na veliko osvajal Zivo. Med drugim ji je voščil za rojstni dan in ji dal naliputanke (Rifle niti slučajno ne ve kdaj ima Ziva rojstni dan). Rifle inžen sta nam na Jesenicah ljubeznjivo odstopila prostor in odšla na stranišče. Ripeľjali smo se na Koblo in se takoj začeli križati in moliti k Alahu, ker je bila en kilometer dolga vrsta. Vseeno nismo obupali. Smučanje je bilo odlično (Borovnice so se v celem dnevu celo dvakrat peljale), če izvyzamemo romozansko dolge vrste, mrzel, leden veter na trojki.... Tudi iskanje smučke "slepega" smučarja (ni namreč vedel kam se mu je odpeljala smučka brez vezi) v snegu do pasu je bilo enkratno. No, Willy je rešil problem in našel smučko, od yx pa je dobil priznanje v obliki govora, ki se je slišal nekako takole: Ja, ti si pa res fejš fant...etc. Zadnja voznja je bila tudi nekaj boljsega, saj smo smučali povsod drugod, razen po snegu ne. Srečno smo prišli v Ljubljano in se razšli s taborniškimi Z-D-R-A-V-O!

BARBARA in ANDREJA

ČETNI MNOGOBOJ

Zgodaj zjutraj nas je veliko šlo z avtobusom v Sračjo dolino. Tam smo namreč imeli četni mnogoboj. Razdelili smo se v štiri skupine. Tekmovali smo v postavljanju ognjev, kjer smo bile prve, hodile po orientacijski progi in se uspešno zgubile, postavljale šotore in streljale z lokom. V streljanju se nismo preveč dobro odrezale in ko smo končale s to panogo, je nekaj napol mrtvih ljudi ležalo okrog tarč. Imeli smo tudi prosti čas. Takrat smo se do sitega najedle, se igrale z žogo, se spotikale, ubijale.... Odkrili smo tudi mlako. V njej so bile žabe. Žabam smo nagajali, in jim uničevali jajčeca. Škoda, da žab nismo videli prej, saj bi lahko pekli žabje krake. No, potem je bila razglasitev. Dosegle smo drugo mesto. Podgane so bile le za eno točko boljše od nas. Nejcovi Kenguruji, ki pa so bili najbolj važni, so dosegli komaj predzadnje mesto. Zato so se zagovarjali, da so se nam pustili. Potem smo morali pobrati še vse papirčke. Ko smo pobirali papirčke, je bil Cilko zelo težak. Šicer je težak vedno, samo sedaj ne misliva teže, temveč je težil in se drl na nam ubogimi Lastovkami. Zatem smo se postavili v vrsto in odkorakali v Ljubljano.

RENATA in DARINKA (Lastovke)

SKORAJ BI NAS ODPLENILO

Zjutraj se je zbrala množica tabornikov in tabornic pri lokomotivah. Ciko je bral Delo. Barbara je poskrbela za to, da je Ciko padel v nezavest, ker se je ostrigla. Zaradi množične udeležitve so nekateri premišljali o tem, da bi tega izleta sploh ne bilo. Vseeno smo se odpravili na avtobus za Ajdovščino. Po nekaj urni vožnji smo prispeli do Ajdovščine. Tu je pihala strašna burja in tokrat bi tudi Cikota skoraj odpihnilo. Zavetje smo si poiskali v trgovini in jo skoraj opustošili. Urša je med drugim našla pizzo s paradiznikovo Mezgo. Ker pa nismo mogli prebivakirati v trgovini, smo se ob spremstvu mrzle burje, prebijali do Cikotovega vikenda. Med hojo smo ugotovili, da ima Love v Ajdovščini celo drevoredna poti nam je Ciko pojasnjeval razne zanimivosti iz okolice. Po polurni, z močno burjo popestreni poti, smo prišli v Lokavec in zagledali smo prijetno hišico - Cikotov vikend, ki ga pa on ne mara. BUUUUUU.... Udobno smo se namestili in začeli igrati tarock, Boštjan in Andrej pa sta se ponovno odpravljala na pot in tudi kmalu odšla. Ciko, ki se pa še zmeraj ni potolažil, ker ni videl Arabelo, pa je začel tudi nas počasi pošiljati na progo. Stane in Grega sta se potrudila in že na poti na KTI prepustila svojo karto burji. Popolnoma jasno jima je bilo, da ne bosta našla nobene kontrole, razen morda prvo. Iz principa pa sta še do zgodnjega popoldneva lutala naokoli. Tudi skatoma in nama se ni godilo dosti bolje. Skata sta vsa zagrebena iskala kontrle, ki jih pa nikjer ni bilo. Malo bolj brihtni sva bili Košuti, ki sva samo prvo kontrolo iskali kot zmedeni kuri, vse ostale pa bi morali takoj najti. Seveda listov z gesli tudi pri nama ni bilo. No, Skata sta obupala žena četrti kontroli, medve pa sva bili zagrebena in sva iskali še KT5 in je, popolnoma jasno, tudi nisva našli. Prav vsi pa smo imeli probleme ponovno najti Cikotov vikend, ki je zares odlično zakamufliiran v gozdu hiš. Ta dan nam je bilo na vso srečo prizanešeno z risanjem skice. Iz hiše je prav prijetno dišalo po pizzi in zabeležili smo tudi tale pogovor med mamo in Cikotom: mama: pozdravni govor

Ciko: "Povohaj slušalko! A kaj vohaš?"

Mama:

Ciko: "A nič ne vohaš kako diši?!..... Ja pizzo pečem, ne!!!" Pizza je bila kmalu pečena in se hitreje smo jo pojedli. Medtem pa se je pekla in spekla že druga pizza in začela se je tudi Galaktika. Po njej so nekateri pod pretvezo, da grdo spat, odšli igrat tarok, ostali pa smo spodaj še nekoliko debaterali in jedli puding. Namesto pravljičice za lahkonoč nama je Ciko odpredaval drugo svetovno vojno. Potem smo vsi zaspali. Zjutraj smo spali skoraj predolgo. Po zajtrku nas je že čakalo delo. Najprej smo morali narisati skico, ki jo je še Boštjan komaj narisal. Potem smo signalizirali. Stane in Grega nista znala ful nič. Ciko pa je medtem kot pridna gospodinja sadil redkvice in pospravljal kuhinjo. Že zelo zgodaj smo odšli v Ajdovščino na avtobus. Bilo pa je mnogo potnikov za v Ljubljano in zato smo počakali naslednji avtobus. Ker smo tako imeli nekaj časa smo odšli zgubljat po Ajdovščini, pod pretvezo, da iščemo slaščičarno. Pripeljal je avtobus in vožnjo smo preživeli med burno razpravo o heavy metal-u in punk-u. Utrujeni smo odšli domov in si spotoma privoščili še sladoled.

URŠA in BARBARA

NI VSAK VRTNAR KDOR SE UKVARJA Z ROŽAMI

No če se sprašujete zakaj takšem naslov, sem že delno dosegel svoj namen. Vsaj toliko, da ste se zamislili. Zamisliti se je namreč treba, kakšen pomen ima, da se gre grupa bizgecev za celo noč poditi po blatu in dežju. Vse pa se še konča brezuspešno, oziroma z uspehom, če je bil namen se fino umazati in zmočiti. No, pa pustimo ta filozofska razmišljanja in pogledjmo za kaj sploh gre. Gre za takorniško akcijo. Uh, seveda! Kateri drugi debili pa bi se spravili na kaj podobnega. No, ja seveda smo se zbrali tam pri lokomotivah. Brez zbora negre, saj nismo sloni z rdečimi očmi, ki posebej popoldne padajo z dreves. Zbor pa sploh ni bil ob neugodni uri, ampak popoldne, ravno ko sloni padajo z dreves. Nabrale so se tri ponosne ekipe zmajev v vseh izvedbah. Te tri ponosne ekipe pa so bile sestavljene iz klubovcev /saj Nikola in Sasho sta pa ja klubovca/. Potem so bili ta Boris /samo Stane še ni Boris, on je samo Stane/ in pa še eno gnezdo Kondorjt /veste, to je posebna vrsta ptičev, na moč podobnih kuram/. Kupili smo povratne karte do Preserjaj, a nek agent JŽ nam je takoj zaupal, da nam karte kljub povratnosti ob povrtku ne bodo veljale. Mi se še zemlja enkrat obrnila okoli svoje osi in že smo bili v Preserjah. To gre sedaj čisto drugače - z vlakom, ne pa ~~XXX~~ kotv kameni dobi z gliserjem. Virtuozno smo našli šolo. Nikola ni hotel naprej, saj mu je bilo nerodno, kakor je vsem zvezdam v javnosti. Potem so se začele priprave na dirko. Spoznali smo, da so avtorji novega topo priročnika naredili res veliko delo, saj so uspeli iz starega brez napake prepisati vse tope znake. Mi smo to izkoristili, a ker nismo tako sposobni in učenj se jih nismo mogli naučiti brez napake. Boštja, Duško in Ciko pa so se spravili trenirati signalizacijo. Potem so nekaj časa mižikali vsak s svojo lučko na svoji strani. O kakšni usklajenosti ali celo harmoniji ne bi mogel govoriti, saj se je poleg svetlobnih znakov v zraku daloprepoznati tudi kakšen stavek, ogorčeno zabeljen s staro, sočno frazo. Dobro, da ima človek usta in glas. Tako lahko drugemu poveš vse kar si misliš o njem in njegovem sorodstvu. Če bi mu namreč to poskušal razložiti z lučko, te niti razumel ne bi, dokler mu luči ne bi vrgel v glavo. Potem so se naši vrli vezisti pod pretvezo, da bodo pošle baterije, odločili, da si bodo živce cefrali raje drugače. Nedolgo zatem je Ciko s svojim 7. preróškim čutom na urin začutil, da mora opraviti malo potrebo. Star čebelj pregovor pa pravi, da po malo dežja pride več dežja. Tako je rse kmalu po Cikotovem čeževanju začelo čisto prav zares deževati. Prva, smo si rekli, saj smo vedeli, da bo nekega dne spet sijalo sonce. Z dežjem pa so bili izpolnjeni vsi predpogoji za popoln uspeh. In res, kmalu smo bili čisto mokri.

Za več zabavo se je potrudil MOČERAD

/ se nadaljuje v naslednji številki /

KRONIKA

6.in7.3.1983	ZO	9 Zmajevcev se je podalo v Istro.
13.3.	ZO	• njihovih dogodivščinah si preberite spis
Samo 7 vodnikov in članov vodp iz 7. razre-
dov je obiskalo Cikotov vikend in se tru-
dilo v strašanski burji.
19.3.	ZO	3 ekipe so se udeležile NOTa v Preserju.
Klubovci smo bili 2., dekleta so bila bor-
bena, Borisi pa niso našli dveh kontrol.
Močerad je obljubil spis.
	TČ 1	21 članov je imelo četni mnogoboj v Borme-
su.
	ČČT	20 tulipanov je tekmovalo v sračji dolini
na četnem mnogoboju za MČ.
	TČ	Franci je peljal 2 Košuti na Vršič.
26.3.	TČ	Detli so šli v Borovnico. Bilo jih je 5.
Ostali so se bali dežja, kar so počeli tudi
tudi zadnjo soboto in nedeljo.

PROGRAM

Upajmo, da bo toplejše		vrema končno prebudilo množice !
9.4.	ZO	Vsi na izlet/kdor ne bo v šoli nadomeščal/.
16.4.	ZO	Odredov mnogoboj za MČ in TT bo na Rudniku.
Začetek bo ob 9 ^h , ko se dobimo na končni
postaji trojke. Tekmovanje bo v vsa-
kem vremenu.
22.4.	ZO	Odredov ogenj ob dnevu tabornikov na Sa-
hari z začetkom ob 19 ⁰⁰ . Vodniki bodo
spremili člane domov, za program in dobro
vzdušje bodo poskrbeli Viharniki.
30.4.-3.5.	ZO	Enkratna priložnost, da pridete v Italijo
brez depozita! Tudi odredova uprava postavlja
omejitve! Izleta se lahko udeležijo le
člani iz 7. razredov in starejši in imeti
morajo veliko moško ali žensko kolo/lahko
tudi križanca, le da je velik! Cena: za
vlak do Jesenic in Kopra. Hrano si o/s/mis-
lite sami! Program ugleden..Trasa: Jesenice-
Trbiž-Kanalska dolina-Rezija-Gotica-Tober-
dob-Trst-Koper. Prijave zbira ciko do 21.
4. na telefon 451-947. Geslo: ne pozabi do-
ma pasoša. Lozinka: Vsi na kolo, za zdravo telo.

maj-mesec mladosti in ljubezni: -žica
 -ROT
 -področni TT

ZAKAJ STRIC ZMAJ NE MORE SPATI?

- ker se otroci igrajo s cyklostil strôjem
- ker kar dežuje in se nihče ne ojunači iti na izlet
- ker so Indijanke začele bojkotirati sestanke
- ker se približuje prvi mnogoboj in s tem dodatne težave za vodnike

RAZPIS TABORA TRIGLAVSKE ČETE I.

~~Taboriški TČ I že dolgo nismo taborili v Bohinju, zato bomo tja odšli~~
letos. Taborili bomo v prvi izmeni, torej od četrтка I. julija do četrтка
14. julija. Taborjenje je primerno za člane vseh starosti, vendar naj se
pauzaleže, le tisti, ki so bili med letom vednoobiskovali sestanke in iz,
lete.

Taborno vodstvo:

starešina: Nikola Bešič-Zmaj

Borut Willempart-Beli medvet /Povprečno stari 23,3 let:

Aleš Strgar-Srnak

taborovodja: Alja Brglez-Gazela/17 let/
nam. taborovodje: Gregor Kovač-Som /16 let/

gospodar: Aleš Makar-Jelen in vod Pume/15 let/
tajnik: Gregor Leskovšek-Lešnik /14 let/

blagajničarka: Jana Hamrla-Vidr

ekonoma: Zlatko Kranjec+ Delfini

kuharica in pr. Medjugorac
Jožica Kastelič. sicer jo še iščemo

Cena predvidoma 2500 din.

Načelnica Alja Brglez

natipkal Stanko

RAZPIS TABORA TRNOVSKE ČETE

Tabor TČ bo letos na istem mestu kot tabor TČ 1. Trajal bo od 14.
do 27. julija. Cena tabora bo predvidoma 2500 dinarjev.

Taborno vodstvo: taborovodja-Duško Gabrijelčič-Jež /17 let/
starešina -Franc Križanič in Andrej Jesenko /okoli 30/
kuharica -se še išče !!!!!!!
blagajnik -bo polnoleten

namestnik taborovodje-Urša Zore-Sončnica/15 let/
Več o programu in tabornem prostoru si preberite v eni od naslednjih
številc Zmajev

RAZPIS TABORA ČETE ILEGALCI

Tabor ČI bo načeloma v Beli krajini. Natančna lokacija pa bo pred-
vidoma znana v soboto, vsekakor pa v aprilu. Letos bomo taborili
v času od 28. julija do 11. avgusta. Program bo resnično pester in
zanimiv, zato cena 2500 dinarjev vsekakor ni pretirana.

Taborno vodstvo: taborovodja: Tomaž Brglez-Tornado/17 let/

starešina: Alenka Kristan-Črna skvo

blagajnik: Alenka Bedene-Leska

v četnem vodstvu bodo vsi vodniki in Skatj

Kaj več o programu na sestankih za starše in v naslednji Zmajih..

- 11 -

ČEZOV-112 (ali kaj imamo s tem od tega, da so vesoljci
pri Adamu. Oci imamo zato, da z njimi vidino. So zelo občutljive, a hkrati tudi izredno prilagodljive (na različno jakost svetlobe celo do 1000000-krat). Predmet, ki stoji pred nami pre-
slika kot v fotografskem aparatu na mesto rumene pege na mrežnici. Mrežnica je sestavljena tudi drugin iz čepkov in paličic, s pomočjo katerih zaznamo svetlobo. Paličice so več, a jih uporabljamo le za nočno gledanje, s čepki pa gledamo podnevi in jih je največ v mrežnici rumene pege. S pomočjo zunanjih očesnih mišic in leče predmetno sliko predmeta v rumeno pego in na ta način razločno vidimo.

Vedeti moramo, da razločimo le kontraste, saj so čutnice izredno hitro prilagodljive. Naredili so naslednji poskus. Nekdo je gledal barvno sliko in so mu povsien fiksirali glavo, telo in oči. Po izredno kratkem času (dosti manj kot 1 s) ni videl ničesar več. Iz zgoraj omenjenega se da razbrati, kako pomembno je (čeprav malenkostno) predmetno sliko po rumeni pegi. To uravnavajo živci brez naše volje s pomočjo centralne ravnotežja in zunanjih zrkelnih mišic. Dokler se sliko v mišjučo spremlja po rumeni pegi je vse v redu, čim pa se sliko premika, z izredno hitrim premikom očesa, glave in telesa spremlja sliko proti sredi rumene pege. Ko se slika spremlja po mrežnici, se vzdružijo različne čutnice in zato vidino.

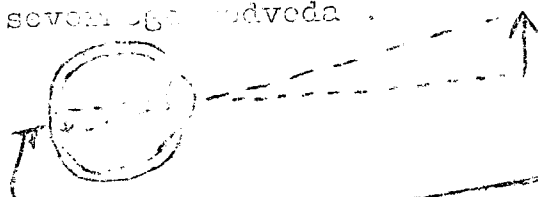
Je odpravek je za tiste, ki bi se radi zaislili. Prav s pomočjo je gledanje naštetega lahko razumemo zakaj v negli vidino slabše. Zanič je s tem, da tudi pri vožnji z vlakom (če gledaš skozi okno) vedno prenikaš točko, ki je v sredini rumene pege in to delaš skokovito. Jo izpusti, spremljaš z očmi in ko se polješ nino, skočiš naprej. Kot sen ko omenil so oči v tesni zvezi z ravnotežnim organom in to lahko dodatno zvedemo, če se poljemo z avtobusom in nan je lahko tudi slabše. Verjetno je res, da ponaga, če gledaš pred seboj na cesto, ker ti je treba manjkrat prestaviti točko. Načeloma je boljše tudi, če imaš zaprte oči. Mislim, da se da s pomočjo naštetega razložiti tudi večkrat navajani Ferenc sindrom.

Le kaj bomo imeli od tega navadni taborniki? Če se bomo skrivali, bomo rajši bili pri miru, če bomo hoteli najti koga, ki se skriva ne bomo nikoli stali na miru in ne bomo gledali natanke ene mirujoče točke, če bomo srečali levo, bomo med tokom hitreje in bolje videli vejo, na kovanec se bomo lahko rešili (kar ni povsem nujno, a o srečanju z levo, kar drugič). Razumeli bomo, zakaj polh otrpne, če ga posvetimo in kaj ujede lahko tako dobro vidijo, ko letijo hitro in zakaj letijo tako visoko.

Če ti je že posvetilo, zakaj so vesoljci lahko videli kanion, čeprav je normalno najmanjši kot, pod katerim vidino 2 točki še kot dve in ne kot ene samo, 26"? Ker so bili v vesolju v breztežnostnem prostoru in so se dosti bolj premikali in so imeli očesne mišice dosti več dela z levljenjem slike predetov na rumeno pego.

Kar ne bi bili preveč prepričani, da je fiziologija enostavna. Pomoč gledano s paličkami, ki so raztresene po celi mrežnici. Razmisli si o tem, če zgoraj navedeno velja tudi za nočno gledanje!

Prejmite oči in opazujte! Ka jejte korenček in pijte dvojni A! Če ne preveč, ker je strupen. Iz istega razloga ne jejte jetra seveda.

slika rumene pege

Nikola

gledanje = spremljanje slike po rumeni pegi
črta = gib s katerim spet postaviš sliko v rumeno pego

Ker se laborantiki, ki precejšen del svojega prostega časa preživijo v naravi, lahko znajdejo tudi v nenormalnih situacijah, je treba biti tudi na to pripravljen. Če smo daleč od civilizacije in nam je onemogočen stik z njo pa še ne smemo obupati - tudi v naravi se da preživeti in da bi se nam poslabšalo zdravje ali nasploh zmanjšale zmogljivosti. Važen faktor, ki vpliva na ohranitev vsega sposobnosti je zadostna in pravilna prehrana. V tem smislu se bom omejil le na pripravo zelenjavnih juh in prikuh iz divje zelenjave.

Za pripravo juh in prikuh iz zelenjave so primerne vse mogoče uporabne rastline, zato je pri izbiri pomembno zlasti to, katere v danih okoliščinah sploh lahko nabereмо. Pri nekatere rastlinah se ožigati je nekatera dela. Še največkrat so to listi: pri koprivi mladi, pograt, konicah, trboščici, pljušniku, nekateri vrsti divje čebule in luka, čemažu, kavli, mlada lista pri brsti, detelji, nekaterih vrstah drsnih mladi poganjki glislovnice in špacičjev, trpotce in še nekatere druge. Pri nekaterih drugih rastlinskih vrstah pa se uporabni deli /plilovec, jadr/, čebule ali drugi rastlinski deli. Pri nekaterih vrstah se uporabne celo cele mlade rastline/. Poleg navedenih rastlinskih delov pa so včasih za pripravo hrane uporabni tudi plodovi in pa seveda uporabne gobe, ki so tudi v naravi beljakovine.

JUHE: so lahko enolončnice ali navadne zelenjavne juhe. Pripravljamo jih s kuhanjem uporabnih rastlinskih delov v vodi /ponavadi prvo vodo odlijemo/, kasneje jim nekaj časa še pražimo ali dušimo /5-10 min/ ter navadno okončamo skuhamo v vodi, ki pa je ne odlijemo. Pri tem lahko dodamo še različne dodatke za izboljšanje okusa ali za zgostitev juhe. Še kuhanje se nekoliko razlikuje glede na to ali je zelenjava, ki jo uporabljamo še mlada in nežna ali pa že stara in trša. Sicer se tako juhe na nočnem ognju kuhajo od 20 min do 3/4 ure, da pa imamo starejšo zelenjavo pa več in kuhanost ugotavljamo s poskušanjem.

PRIKUHE: lahko pripravimo na podoben način kot juhe, le da se ponavadi gostejše in zato odlijemo tudi drugo vodo in rastline več časa dušimo ali pražimo ter jim dodamo še razne dodatke za zgostitev. Pri prikuhah pridejo v še večji meri kot pri juhan v poštev različne začimbe, s katerimi izboljšamo okus ali zekrajamo prevlečujoč specifičen okus ali vonj kake rastline. Kot nadomestke za začimbe lahko uporabljamo: divji šetraj, čemaž, luk, drobnjak, listi in koren navadnega dežna, koprc in še različna aromatična zelišča: timijan, origano, materina dušica, brinove jagode. Kot posebno in večkrat pripravljeno prikuho lahko obravnavamo špinačo in kopriv. Pripravimo jo na podoben način kot sicer navadno špinačo: liste mladih kopriv prelijemo s kropom, sicecemo in nekaj minut pražimo. Nato jim dodamo še moko in damo druge dodatke ter jih zalijemo z vodo in še nekaj časa kuhamo.

Zanimiva prikuha pa se da pripraviti tudi s cvrtjem cvetov npr.: akacije oz. robinje, jagode detelje itd.